

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดนครปฐม

วันที่ ๒๑ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม	โจทก์
	นายภัทรพงษ์ โดยนางสาวพรเพ็ญ ผู้แทนเฉพาะคดี ที่ ๑	โจทก์ร่วม
	นายภัคพงษ์ โดยนางสาวพรเพ็ญ ผู้แทนเฉพาะคดี ที่ ๒	
	นางสาวพรเพ็ญ ที่ ๓	
	นายธนวัฒน์หรืออ้วน ที่ ๑	จำเลย
นายยุทธนาหรือเดิม ที่ ๒		

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อชีวิต พยายาม ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ลหุโทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองกับพวก

อีกหนึ่งคนซึ่งเป็นเยาวชนแยกดำเนินคดีต่างหากแล้ว ร่วมกันมีอาวุธปืนพกอัตโนมัติ (CZ) ขนาด ๙ มม.

เครื่องหมายเลขทะเบียน กท ๕๐๒๒๐๒๔ จำนวน ๑ กระบอก และเครื่องกระสุนปืน ขนาด ๙ มม. LUGER

๒

หลายนัด อันเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามกฎหมายไว้ในครอบครองของจำเลยทั้งสองกับพวก โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ตามกฎหมาย และร่วมกันพาอาวุธปืนดังกล่าวติดตัวไป ตามถนน สายท่านา-นครชัยศรี ตำบลบางกระเบา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม อันเป็นเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควรทั้งมิใช่กรณีที่ต้องมีติดตัวไปเมื่อมีเหตุ จำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ จากนั้นจำเลยทั้งสองกับพวกมีเจตนาฆ่านายภัทรพงษ์ ผู้เสียหายที่ ๑ และนายภัคพงษ์ ผู้เสียหายที่ ๒ โดยไตร่ตรองไว้ก่อน โดยร่วมกันคบคิด ตระเตรียม ใช้อาวุธปืน ดังกล่าวยิงประทุษร้ายผู้เสียหายทั้งสองหลายนัด จำเลยทั้งสองกับพวกลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้วแต่ การกระทำนั้นไม่บรรลุผลเนื่องจากกระสุนปืนไม่ถูกผู้เสียหายทั้งสอง ผู้เสียหายทั้งสองจึงไม่ถึงแก่ความตาย และจำเลยทั้งสองกับพวกมีเจตนาฆ่านางกรณัฐ โดยไตร่ตรองไว้ก่อน ใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่ ตระเตรียมไว้ดังกล่าวยิงประทุษร้ายนางกรณัฐ ๑ นัด อันเป็นการยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน กระสุนปืนถูกนางกรณัฐที่บริเวณศีรษะเป็นเหตุให้นางกรณัฐถึงแก่ความตาย เหตุเกิดที่ตำบลบางกระเบา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พนักงานสอบสวนยึดหัวกระสุนปืน ขนาด ๙ มม. ๑ หัว ปลอกกระสุนปืนขนาด ๙ มม. ๓ ปลอก ได้ในที่เกิดเหตุ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘

๓

เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยทั้งสองได้พร้อมด้วยอาวุธปืนพกอัตโนมัติ ๑ กระบอก ซองกระสุนปืน ๑ ซอง กระสุนปืนขนาด ๙ มม. ๗ นัด เป็นของกลาง หัวกระสุนปืน ๑ หัว ปลอกกระสุนปืน ๓ ปลอก และอาวุธปืน ๑ กระบอก ของกลางเจ้าพนักงานเก็บรักษาไว้ ก่อนคดีนี้จำเลยที่ ๑ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ๒๑ เดือน ในความผิดฐานลักทรัพย์ในสถานที่ราชการ ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๒๙/๒๕๕๖ ของศาลนี้ จำเลยที่ ๑ พันโทเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ได้กลับมากระทำความผิด ในคดีนี้ซึ่งความผิดในคดีก่อนและคดีนี้มีใช้ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ และกระทำความผิดในขณะที่มีอายุเกินสิบแปดปีแล้ว ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๐, ๘๓, ๘๑, ๘๒, ๒๘๘, ๒๘๙, ๓๗๑, ๓๗๖ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ธิบหัวกระสุนปืน และปลอกกระสุนปืน ของกลาง เพิ่มโทษจำเลยที่ ๑ ตามกฎหมาย

จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพและรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์

ขอให้เพิ่มโทษ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา นายภัทรพงษ์ ผู้เสียหายที่ ๑ โดยนางสาวพรเพ็ญ ผู้แทนเฉพาะคดี

๔

นายภักพงษ์ ผู้เสียหายที่ ๒ โดยนางสาวพรเพ็ญ ผู้แทนเฉพาะคดี และนางสาวพรเพ็ญ บุตรของนางภรณ์ฐ
ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลอนุญาตเฉพาะข้อหาความผิดต่อชีวิตตามฟ้องข้อ (ค) และข้อ (ง)
ตามลำดับ โดยให้เรียกนายภักพงษ์ เป็นโจทก์ร่วมที่ ๑ เรียกนายภักพงษ์เป็นโจทก์ร่วมที่ ๒ และเรียก
นางสาวพรเพ็ญเป็นโจทก์ร่วมที่ ๓

ทางพิจารณาโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามนำสืบว่า นางภรณ์ฐ ผู้ตายทำงานเป็นแคดดี้
สนามกอล์ฟสุวรรณ ตั้งอยู่ที่ตำบลศิระชะทอง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ส่วนกลางคืน จะขายบะหมี่
หยกเปิดอยู่ที่ริมถนนสายท่านา-นครชัยศรี บริเวณหน้าบ้านเช่าของผู้ตาย เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘
นายพรศักดิ์หรือปิม กับพวกนำระเบิดปิงปองมาขว้างปาบริเวณข้างร้านบะหมี่ของผู้ตาย โจทก์ร่วมที่ ๒
จึงไปว่ากล่าวเนื่องจากเกรงจะเกิดอันตรายแก่ลูกค้าที่มานั่งรับประทานบะหมี่ แต่นายพรศักดิ์ไม่เชื่อ
ฟังและยังคงมาขว้างปาระเบิดปิงปองทุกวันๆ ละ ๓ รอบๆ ละ ๑ ลูก ต่อมาวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘
เวลา ๒๑ นาฬิกา นายพรศักดิ์กับพวกมาขว้างปาระเบิดปิงปองที่ร้านบะหมี่ของผู้ตาย ๓ ลูก
แล้วขับรถจักรยานยนต์หลบหนีไปทางสี่แยกท่านา โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์ติดตามจึง
เกิดการชกต่อยกับยี่ตระระเบิดปิงปอง ๒ ลูก จากนายพรศักดิ์ และจากเพื่อนของนายพรศักดิ์อีก ๑ ลูกนำไป

๕

โยนทิ้งที่คลองหน้าวัดท่าตำหนัก ต่อมาวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๙ นาฬิกา นายพรศักดิ์กับพวก
ขับรถจักรยานยนต์ประมาณ ๑๐ คันมาเร่งเครื่องรถจักรยานยนต์ที่หน้าร้านขายเบหมีของผู้ตายจากนั้นได้
ย้อนกลับมาอีกฝั่งถนนหนึ่ง และขว้างปาระเบิดปิงปองมาตกที่ถนนบริเวณหน้าร้าน ๑ ลูก ต่อมา
เวลา ๒๑ นาฬิกา ขณะโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ กับพวกช่วยกันเก็บร้าน จำเลยทั้งสองและนายพรศักดิ์กับ
พวกประมาณ ๒๐ คน ขับรถจักรยานยนต์นั่งซ้อนขับย้อนศรมาจอดริมถนนบริเวณหน้าร้าน โจทก์ร่วม
ที่ ๑ ที่ ๒ กับพวกจึงวิ่งเข้าไปหลบในบ้านที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๒ ลงจากรถจักรยานยนต์ชักอาวุธปืนพก
กึ่งอัตโนมัติ สีเงินที่เหน็บที่เอว ยิงเข้าไปในบ้าน ๒ นัด กระสุนปืนนัดแรกถูกประตูบ้านด้านล่าง นัดที่ ๒
ถูกผนังปูนบริเวณขอบประตูด้านขวา ผู้ตายเดินกลับมาที่บ้านก็ถูกจำเลยที่ ๒ ใช้อาวุธปืน ยิง ๑ นัด
กระสุนปืนถูกผู้ตายที่ศีรษะจนผู้ตายล้มลงกับพื้นแล้วพากันหลบหนีไป นายจุมพล ซึ่งเป็นเจ้าของสถานี
บริการน้ำมันและยื่นคุยกับผู้ตายก่อนเกิดเหตุจึงพาผู้ตายส่งโรงพยาบาลนครชัยศรี หลังเกิดเหตุพนักงาน
สอบสวนร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจพิสูจน์หลักฐาน ๗ เดินทางไปตรวจสถานที่เกิดเหตุถ่ายรูปลงสถานที่
เกิดเหตุ ทำแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุพร้อมยึดปลอกกระสุนปืนขนาด ๙ มม. ๔ ปลอก หัวกระสุนปืน
๒ หัว ที่พบในที่เกิดเหตุเป็นของกลาง ตามบัญชีของกลางคดีอาญา เอกสารหมาย จ.๔๙ และแจ้ง

๖

เจ้าพนักงานตำรวจกลุ่มงานตรวจอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนกองพิสูจน์หลักฐานกลาง มาตรวจ
คราบเขม่าดินปืนในที่เกิดเหตุกับส่งเสื้อผ้าของโจทก์ร่วมที่ ๑ ไปตรวจพิสูจน์หาคราบเขม่าดินปืน
ตามรายงานการตรวจพิสูจน์เขม่าดินปืนและภาพถ่าย หมายเลข จ.๔ จ.๕ และ จ.๕๗ ต่อมาผู้ตายถูกส่งไป
รักษาต่อที่โรงพยาบาลนครปฐมและถึงแก่ความตาย พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร
เมืองนครปฐมร่วมกับแพทย์โรงพยาบาลนครปฐมชันสูตรพลิกศพผู้ตาย และส่งศพผู้ตายไปยังแพทย์
นิติเวชโรงพยาบาลนครปฐมเพื่อผ่าพิสูจน์ ตามรายงานการชันสูตรพลิกศพและรายงานการตรวจศพ
ของแพทย์ เอกสารหมายเลข จ.๕๕ และ จ.๕๖ เจ้าพนักงานตำรวจทำการสืบสวนสอบสวนทราบว่า
คนร้ายคือจำเลยทั้งสองและนายพรศักดิ์หรือปิม จึงไปตรวจค้นบ้านนายพรศักดิ์ พร้อมยึดระเบิดปิงปอง
๑ ลูก กระดาษแก่นกลางเทปกาวสีดำ ๑ ม้วน เปลือกกระเบิดไซ้ไถ่นก ๕ ลูก เป็นของกลาง
ตามบันทึกการตรวจยึดเอกสารหมายเลข จ.๔๘ และยื่นคำร้องต่อศาลขออนุมัติหมายจับจำเลยทั้งสอง
และนายพรศักดิ์หรือปิมไว้ และเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร
นครชัยศรี เจ้าพนักงานตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรภาค ๗ และเจ้าพนักงานตำรวจกองปราบปราม
ร่วมกันจับกุมจำเลยทั้งสองได้ขณะขับรถยนต์หลบหนีไปที่ตำบลสระลงเรือ อำเภอยี่งอกระเจา

๓

จังหวัดกาญจนบุรี แจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่าร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนามีอาวุธปืนและเครื่อง
กระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือ
ทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร พร้อมยึดรถยนต์เก๋งทะเบียน กม ๕๒๑๘ ระยอง อาวุธปืนขนาด ๙ มม.
ยี่ห้อ ซีแซดพร้อมกระสุนปืน ๗ นัด และรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นเวฟ สีขาวแดง ทะเบียน
ขนร นครปฐม ๘๐๐ เป็นของกลาง ชั้นจับกุมจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ตามบันทึกการจับกุมและ
ตรวจยึดเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ในชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองเช่นเดียวกับชั้นจับกุม
จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพว่าเป็นคนใช้อาวุธปืนยิงผู้ตาย ส่วนจำเลยที่ ๒ ยอมรับว่าเป็นคนส่งอาวุธปืน
ให้แก่จำเลยที่ ๑ พร้อมกับพาพนักงานสอบสวนไปนำชี้จุดเกิดเหตุประกอบคำให้การไว้ ตามบันทึกการนำชี้
ที่เกิดเหตุประกอบคำให้การพร้อมภาพถ่ายหมายเลข จ.๕๔ ขณะนำชี้จุดเกิดเหตุโจทก์ร่วมที่ ๑ คัดค้านว่า
ผู้ที่ใช้อาวุธปืนยิงในวันเกิดเหตุคือจำเลยที่ ๒ ไม่ใช่จำเลยที่ ๑ ดังที่ผู้ต้องหาทั้งสองนำชี้ พนักงานสอบสวนจึง
สอบสวนโจทก์ร่วมที่ ๑ เป็นพยานเพิ่มเติม ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๔๐ ต่อมาได้แจ้งข้อหา
เพิ่มเติมแก่จำเลยทั้งสองว่าร่วมกันพยายามฆ่าและร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ร่วมกันมี
อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง

๘

หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยเปิดเผย หรือโดยไม่มีเหตุสมควร และร่วมกันยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ ชุมนุมชน จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ตามบันทึกคำให้การผู้ต้องหา บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมและ บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำให้การพร้อมภาพถ่าย เอกสารหมาย จ.๕๐ ถึง จ.๕๔ อาวุธปืนของ กลางตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นอาวุธปืนมีทะเบียนของสืบทำรวจเอกผ่าน ตามใบอนุญาต ให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) เอกสารหมาย จ.๒ พนักงานสอบสวนตรวจสอบใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนของจำเลยทั้งสอง ไม่พบว่าจำเลยทั้งสองเคยได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนให้มีและใช้อาวุธปืนจากนายทะเบียน อาวุธปืน กระสุนปืน ปลอกกระสุนปืน และหัวกระสุนปืนของกลางส่งไปตรวจพิสูจน์ที่ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๗ ผลการตรวจพบว่าอาวุธปืน และกระสุนปืนของกลางเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ตามกฎหมาย สำหรับปลอกกระสุนปืนของกลางกับปลอกกระสุนที่ใช้ยิงเปรียบเทียบจากปืนของกลางมีตำหนิลายเส้นที่ จานท้ายปลอกกระสุนปืนตรงกันและเข้ารอยกันได้ ส่วนลูกกระสุนปืนของกลางกับลูกกระสุนปืนที่ ใช้ยิงเปรียบเทียบจากปืนของกลาง มีตำหนิลายเส้นที่ร่องเกลียวกระสุนปืนตรงกัน และเข้ารอยกันได้ ตามรายงานการตรวจพิสูจน์ เอกสารหมาย จ.๖ และ จ.๗

๕

จำเลยที่ ๑ นำสืบว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถูกศาลนี้พิพากษาจำคุก ๒๑ เดือน ในความผิดฐานลักทรัพย์ วันเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ พ้นโทษจากเรือนจำ จึงเดินทางไปหาจำเลยที่ ๒ ที่บ้านและนั่งดื่มเบียร์กันจนกระทั่งเวลา ๒๑ นาฬิกา จำเลยที่ ๒ ชักชวนจำเลยที่ ๑ ไปหานายบุญไม่ทราบชื่อและสกุลจริง เมื่อไปถึงพบนายพรศักดิ์หรือปี่มอยู่ที่บ้าน นายพรศักดิ์บอกจำเลยที่ ๒ ว่ามีเรื่องกับวัยรุ่นแถวตลาดท่านา จำเลยที่ ๒ กับพวกจึงขับรถจักรยานยนต์ไปจอดริมถนนหน้าร้านขายเบหมีของผู้ตาย และถูกวัยรุ่นที่นั่งหน้าบ้านที่เกิดเหตุคว้าอาวุธมีดยาว ๑ ช่วงแขนจะเข้ามาฟันทำร้าย จำเลยที่ ๒ แสดงท่าชักอาวุธปืนวัยรุ่นดังกล่าววิ่งหลบเข้าไปในบ้านแล้วใช้อาวุธปืนยิงออกมา ๓ นัด จำเลยที่ ๑ จึงหนีบอาวุธปืนจากเอวจำเลยที่ ๒ ยิงโต้ตอบไป ๒ นัด แต่คนในบ้านเปิดประตูจะยิงปืนออกมาอีก จำเลยที่ ๑ จึงยิงเข้าไป ๑ นัด

จำเลยที่ ๒ นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๘ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ มาหาที่บ้านจึงซื้อเบียร์มานั่งดื่มจนกระทั่งเวลา ๒๐ นาฬิกา จำเลยที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์พาจำเลยที่ ๑ นั่งซ้อนท้ายไปที่บ้านนายบุญเพื่อจะชักชวนนายบุญไปนั่งดื่มสุราที่ร้านอาหารริมแม่น้ำนครชัยศรี เมื่อไปถึงพบนายพรศักดิ์หรือปี่มกับพวกอยู่ที่บ้าน นายพรศักดิ์เล่าเหตุเรื่องที่ถูกโจทก์ร่วมที่ ๑ ทำร้ายร่างกายให้ฟัง จำเลยที่ ๒ บอกว่าจะไปตกลงปัญหาให้แล้วพากันเดินทางไปยังที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๒

เรียกโจทก์ร่วมที่ ๑ ให้มาคุยกัน แต่โจทก์ร่วมที่ ๑ วิ่งหลบเข้าไปในบ้าน จากนั้นมีชายวัยรุ่นถืออาวุธมีด เดินเข้ามาหา จำเลยที่ ๒ เปิดชายเสื้อให้ดูอาวุธปืน ชายวัยรุ่นดังกล่าวหลบเข้าไปในบ้าน โจทก์ร่วมที่ ๑ ตะโกนบอกคนในบ้านให้ส่งอาวุธปืนมาให้แล้วออกมายืนตรงประตูใช้อาวุธปืนยิงมาทางจำเลยที่ ๒ จำนวน ๒ นัด แต่กระสุนปืนไม่ลั่นและหันปากกระบอกปืนยิงไปยังนายพรศักดิ์ ๓ นัด จำเลยที่ ๑ เข้ามาหยิบอาวุธปืนจากเอวจำเลยที่ ๒ ยิงเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุ ๒ นัด และยิงซ้ำเข้าไปอีก ๑ นัด ต่อมาทราบจากเพื่อนของนายพรศักดิ์ว่ากระสุนปืนนัดสุดท้ายถูกผู้ตาย จำเลยที่ ๒ จึงนำรถจักรยานยนต์ไปฝากไว้ที่ร้านรับฝาก รถจักรยานยนต์และกลับไปเอารถยนต์เก๋งที่บ้านขับหลบหนีจนกระทั่งถูกจับกุม ภายหลังจากถูกจับกุม เจ้าพนักงานตำรวจนำเครื่องซื้อไฟฟ้ามาซื้อตุงบังคับให้ยอมรับสารภาพ

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์ โจทก์ร่วมทั้งสาม และจำเลยทั้งสองแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ในวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ขณะโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ อยู่ในบ้านที่เกิดเหตุ ได้มีคนร้ายใช้อาวุธปืนขนาด ๙ มม. ยิงเข้าไปในบ้าน ๒ นัด กระสุนปืนถูกผนังบ้านและประตูบ้าน ตามรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข จ.๓๙ และยิงนางกรรมรัฐ ถูกที่บริเวณศีรษะ ๑ นัด เป็นเหตุให้นางกรรมรัฐถึงแก่ความตาย ตามรายงานการชันสูตรพลิกศพและรายงานการตรวจศพ เอกสารหมายเลข

๑๑

จ.๕๕ และ จ.๕๖ พนักงานสอบสวนยึดหัวกระสุนปืน ขนาด ๙ มม. ๑ หัว ปดอกระสุนปืนขนาด ๙ มม.
๓ ปดอ อาวุธปืนพกอัตโนมัติ ๑ กระบอก กระสุนปืนขนาด ๙ มม. ๗ นัด ซองกระสุนปืน ๑ ซอง
รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นเวฟ สีขาวแดง หมายเลขทะเบียน นคร นครปฐม ๘๐๐ รถยนต์หมายเลข
ทะเบียน กม ๕๒๑๘ ระยอง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อซัมซุง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๖๔๘ ๕๖๓๔ เสื้อยืด
คอกลมแขนสั้นสีฟ้า ๑ ตัว และกางเกง สีน้ำเงิน ๑ ตัวเป็นของกลาง ตามบัญชีของกลางคดีอาญา เอกสาร
หมาย จ.๔๙ สำหรับความผิดฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมชน ฐานมีอาวุธปืน
ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับ
ใบอนุญาตนั้น มิใช่เป็นคดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปี
ขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้โดยไม่ต้อง
สืบพยานหลักฐาน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ว่าจำเลยที่ ๑
กระทำความผิดดังกล่าวตามฟ้องจริง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานร่วมกัน
พยายามฆ่าผู้อื่น และร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามฟ้องหรือไม่ โจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสาม
มีโจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๒ นางสุภาพร นางสาวนุจรีย์ และนายจุมพล เป็นพยานเบิกความได้ความว่า วันเกิดเหตุ

๑๒

เวลา ๑๙ นาฬิกา นายพรศักดิ์หรือป้อม กับพวกซัปรดจักรยานยนต์นั่งซ้อนท้ายประมาณ ๑๐ คัน มาเร่งเครื่องยนต์ที่หน้าร้านขายเบหมีของผู้ตายหลังจากนั้นประมาณครึ่งชั่วโมงนายพรศักดิ์กับพวกย้อนกลับมายังถนนฝั่งตรงข้ามข้างระเบิดปิงปองมาตกที่ถนนหน้าร้าน ๑ ลูก ต่อมาเวลา ๒๑ นาฬิกา ขณะโจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๒ นางสุภาพร นางสาวนุจรี และนายปรีศ กำลังช่วยกันเก็บร้าน ส่วนผู้ตายยืนคุยกับนายจุมพลเจ้าของสถานบริการน้ำมัน อยู่ที่บริเวณหน้าบ้าน จำเลยทั้งสองและนายพรศักดิ์กับพวกซัปรดจักรยานยนต์ย้อนครมาประมาณ ๑๐ คันนั่งซ้อนท้ายประมาณ ๒๐ คน มาจอดริมถนนบริเวณหน้าร้าน พยานทั้งสี่และนายปรีศวิ่งเข้าไปหลบในบ้าน จำเลยที่ ๒ ลงจากรถจักรยานยนต์ ชักอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติสีเงินออกจากเอวยิงเข้ามาในบ้าน ๒ นัด กระสุนนัดแรกถูกประตูบ้านด้านล่างและนัดที่ ๒ ถูกผนังปูนบริเวณขอบประตูด้านขวา ระหว่างนั้นผู้ตายเดินกลับมาที่บ้านก็ถูกจำเลยที่ ๒ ใช้อาวุธปืนยิง ๑ นัด กระสุนปืนถูกที่ศีรษะจนผู้ตายล้มลงกับพื้น นายจุมพลจึงพาผู้ตายส่งโรงพยาบาลนครชัยศรี และยังมี นายธนกร นายศรัณย์ นายธนพล นายอนาวิน นายณภัต นายพัชรพล นายเสรี และนายธีรพัฒน์ เป็นพยานเบิกความได้ว่าความว่าวันเกิดเหตุ เวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา พยานทั้งหมดไปเล่นเกมที่ร้านเกมในตลาดท่านา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม นายพรศักดิ์ได้ชักชวนพยานทั้งหมดกับพวกประมาณ ๒๐ คน ไปที่บ้านนายพรศักดิ์และปรึกษากันว่าจะไปคุยกับวัยรุ่นที่

มีเรื่องกับนายพรศักดิ์ต่อมาเวลา ๒๑ นาฬิกา จำเลยทั้งสองขับรถจักรยานยนต์เข้ามาที่บ้าน นายพรศักดิ์ นายพรศักดิ์และจำเลยที่ ๒ พูดคุยกันเรื่องที่นายพรศักดิ์โดนทำร้ายร่างกายและถูกอาวุธจ่อที่ศีรษะ สักครู่หนึ่ง จำเลยที่ ๒ บอกว่าจะไปพูดคุยให้และชักชวนกันขับรถจักรยานยนต์ย้อนศรเดินทางไปร้านขายเบหมีของผู้ตาย พบโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ นั่งอยู่ที่โต๊ะหินอ่อนหน้าบ้าน จำเลยที่ ๒ ลงจากรถจักรยานยนต์เรียก โจทก์ร่วมที่ ๑ ให้ออกมาคุยกัน แต่โจทก์ร่วมที่ ๑ กับพวกวิ่งหลบเข้าไปในบ้าน เห็นคนในบ้านเปิดประตูสอด อาวุธปืนออกมาทางประตูยิงมาทางกลุ่มของพยานทั้งหมดจำนวนหลายนัดแต่กระสุนปืนไม่ถูกผู้ใด จากนั้นมี เสียงปืนดังขึ้น ๒ ถึง ๓ นัด ดังมาจากจำเลยทั้งสองและพบว่าผู้ตายถูกยิงล้มลงที่พื้น หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๒ นำอาวุธปืนไปฝากนายเสรีไว้ นายเสรีและนายธีระพัฒน์ช่วยกันนำอาวุธปืนฝังดินไว้ที่บริเวณบ่อกุ่มของ นายธีระพัฒน์ วันรุ่งขึ้นจำเลยทั้งสองมาเอาอาวุธปืนดังกล่าวกลับคืนไป นอกจากนี้โจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสาม ยังมีพันตำรวจโทกัมพล สารวัตรสืบสวนสถานีตำรวจภูธรนครชัยศรีเป็นพยานเบิกความว่าหลังได้รับ แจ้งเหตุจากศูนย์วิทยุสถานีตำรวจภูธรนครชัยศรีว่ามีเหตุคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในร้านขายเบหมีริม ถนนสายท่านา-นครชัยศรี หมู่ที่ ๓ ตำบลบางกระบือ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จึงเดินทางไปยังที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงพบกองเลือดที่พุ่มไม้ที่พุ่มไม้ที่ผู้ตายถูกนำส่งโรงพยาบาล บริเวณ ที่เกิดเหตุพบปลอกกระสุน

๑๔

ปิ่นและที่ตัวบ้านมีร่องรอยถูกยิงด้วยกระสุนปิ่น พยานสืบสวนหาตัวคนร้ายโดยสอบถาม โจทก์ร่วมที่ ๑ โจทก์ร่วมที่ ๑ ให้การว่าจำหน้าคนที่ใช้อาวุธปิ่นยิงผู้ตายได้แต่ขณะนั้นยังไม่ทราบชื่อ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ มารดานายพรศักดิ์พาตัวนายพรศักดิ์มาพบพยาน และให้การว่าคนร้ายคือจำเลยที่ ๒ กับนายอ้วนไม่ทราบชื่อและนามสกุลจริงเพ็งพันโทษจากเรือนจำจังหวัดนครปฐม พยานเดินทางไปขอข้อมูลจากเรือนจำจังหวัดนครปฐมจนกระทั่งทราบว่านายอ้วนคือจำเลยที่ ๑ จึงนำภาพถ่ายของจำเลยทั้งสอง ให้โจทก์ร่วมที่ ๑ ดู โจทก์ร่วมที่ ๑ ยืนยันว่าจำเลยทั้งสองเป็นคนร้ายจริงโดยจำเลยที่ ๒ เป็นคนขับรถจักรยานยนต์ส่วนจำเลยที่ ๑ เป็นคนนั่งซ้อนท้าย นอกจากนี้ยังได้ความจากพันตำรวจโทโยธี เจ้าพนักงานตำรวจกองบังคับการสืบสวน ตำรวจภูธรภาค ๗ เป็นพยานเบิกความว่าหลังจากสืบสวนว่าจำเลยทั้งสองคือคนร้าย หลบหนีไปที่ตำบลหนองขาว อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้รถยนต์เก๋งยี่ห้อ มิตรชูบิซึ สีน้ำเงิน ทะเบียน กม ๕๒๑๘ ระยอง เป็นยานพาหนะ ผู้บังคับบัญชาจึงมอบหมายให้พยานนำกำลังไปปิดกั้นเส้นทาง และสังเกตการณ์ รถยนต์เก๋งคันดังกล่าว จนกระทั่งวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ช่วงเวลาเย็นพบรถยนต์คันดังกล่าวขับมุ่งหน้าไปทางอำเภอยะรัง จังหวัดกาญจนบุรี พยานกับพวกติดตามไปพบจำเลยทั้งสองนั่งอยู่ในรถจึงจับกุม พร้อมยึดอาวุธปืนขนาด ๙ มม. ยี่ห้อซีแซด ๑ กระบอกและกระสุนปิ่น ๗ นัด ที่ซุกซ่อนอยู่ใต้เบาะคนขับ

๑๕

และรถยนต์เก๋งคันดังกล่าวเป็นของกลาง สอบถามจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพว่าเป็นคนร้ายที่ก่อเหตุฆ่า
ผู้ตายจริงกับพาไปยึดรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นเวฟ สีขาวแดง ทะเบียน ขนร นครปฐม ๘๐๐ ซึ่งจำเลย
ที่ ๒ นำไปฝากไว้ที่ร้านรับฝากรถจักรยานยนต์เป็นของกลางเพิ่มเติม และนอกจากนี้โจทก์ยังมีพันตำรวจโท
นาวิน พนักงานสอบสวนเป็นพยานเบิกความว่า หลังได้รับแจ้งเหตุพยานพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่พิสูจน์
หลักฐาน ๗ เดินทางไปตรวจที่เกิดเหตุ ถ่ายรูป ที่เกิดเหตุ ทำแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุพร้อมยึดหัว
กระสุนปืน ๑ หัว และปลอกกระสุนปืนขนาด ๙ มม. ๓ ปลอก เป็นของกลาง ตามบันทึกการตรวจสถานที่
เกิดเหตุ แผนที่เกิดเหตุ ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุและภาพถ่ายของกลาง เอกสารหมาย จ.๓๗ จ.๑๗ และ
จ.๓๘ ต่อมาผู้ตายถูกนำตัวส่งไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลนครปฐมและเสียชีวิตในเวลาต่อมา พนักงาน
สอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐมได้ร่วมกับแพทย์โรงพยาบาลนครปฐมชันสูตรพลิกศพผู้ตาย
และส่งศพผู้ตายไปผ่าพิสูจน์ที่โรงพยาบาลนครปฐม ตามรายงานการชันสูตรพลิกศพและรายงาน
การตรวจศพของแพทย์ เอกสารหมาย จ.๕๕ และ จ.๕๖ เห็นว่า พยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสาม
เบิกความลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุเรื่อยมาจนถึงเวลาเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุเป็นขั้น
เป็นตอนเชื่อมโยงกันโดยสมเหตุสมผลมีน้ำหนักเป็นที่น่าเชื่อถือ พุทธิการณ์ ที่จำเลยที่ ๑ กับพวกใช้อาวุธปืน

๑๖

ซึ่งเป็นอาวุธที่ร้ายแรงยิ่งเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุโดยรู้ที่อยู่ว่าโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ หลบอยู่ข้างในบ้านย่อม
เล็งเห็นได้ว่ากระสุนปืนที่ใช้ยิงอาจถูกโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ถึงแก่ความตายได้ เมื่อกระสุนปืนที่ยิง
ถูกศีรษะผู้ตายซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีอวัยวะส่วนสำคัญของร่างกายจนผู้ตายถึงแก่ความตายอันเป็นผลโดยตรง
จากการกระทำของจำเลยที่ ๑ กับพวกพยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามที่นำสืบมาเมื่อรับฟัง
ประกอบกับคำรับสารภาพของจำเลยที่ ๑ ในชั้นพิจารณาแล้วมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้เป็นที่พอใจว่าจำเลยที่ ๑
ร่วมกันกับพวกเป็นคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ โดยเจตนาฆ่าเป็นเหตุให้ผู้ตายถึง
แก่ความตายและเมื่อโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ถึงแก่ความตาย การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นความผิดฐาน
ร่วมกันฆ่าผู้ตายและร่วมกันพยายามฆ่าโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ตามฟ้องโจทก์จริง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัย
ต่อไปว่าจำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุนายพรศักดิ์กับ
พวกมาขว้างระเบิดปิงปองบริเวณข้างร้านบะหมี่ของผู้ตาย โจทก์ร่วมที่ ๒ ไปตักเตือนเนื่องจากเกรงจะ
เกิดอันตรายแก่ลูกค้าที่มานั่งกินบะหมี่แต่นายพรศักดิ์ไม่เชื่อฟังยังคงมาขว้างระเบิดปิงปองบริเวณร้านขาย
บะหมี่อีกหลายครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา ๒๑ นาฬิกา นายพรศักดิ์กับพวกนำ
ระเบิดปิงปองมาขว้างปาร้านบะหมี่ของผู้ตาย ๓ ลูก โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์ติดตามไป

๑๓

ชกต๋อยพร้อมยี่ตระกูลเปิดปึงปองจากนายพรศักดิ์ ๒ ลูก และจากเพื่อนของนายพรศักดิ์อีก ๑ ลูก นำไป
ทิ้งน้ำ เชื่อว่าการกระทำโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ย่อมสร้างความเจ็บแค้นให้แก่นายพรศักดิ์และต้อง
การตอบโต้โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ด้วยวิธีการลักษณะเดียวกัน ที่จำเลยที่ ๒ อ้างว่าวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๒ ขับ
รถจักรยานยนต์พาจำเลยที่ ๑ นั่งซ้อนท้าย ไปที่บ้านนายบุญไม่ทราบชื่อและชื่อสกุลจริงเพื่อจะชักชวนนายบุญ
ไปนั่งดื่มสุราที่ร้านอาหารริมแม่น้ำในอำเภอนครชัยศรีเมื่อไปถึงพบนายพรศักดิ์หรือบิมน้องชายนายบุญอยู่ที่
บ้านและเล่าเหตุการณ์ที่ถูกโจทก์ร่วมที่ ๑ ทำร้ายร่างกายให้ฟัง จำเลยที่ ๒ จึงจะไปช่วยเคลียปัญหาให้
เห็นว่า จำเลยที่ ๒ กับโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ มิใช่เป็นบุคคลรู้จักหรือคุ้นเคยกัน หากจำเลยที่ ๒ ประสงค์จะ
เข้าไปคุยเพื่อตกลงปัญหาให้นายพรศักดิ์โดยสุจริตใจจริง ก็ควรไปพบในเวลาที่เหมาะสมและไม่จำเป็นต้องพก
อาวุธปืน พาพวกเดินทางไปในเวลากลางคืนโดยไม่มีความเคารพยำเกรงเจ้าของสถานที่เช่นนั้น ทั้งข้อเท็จจริงยังได้
ความว่าในวันเกิดเหตุเวลา ๑๙ นาฬิกา นายพรศักดิ์กับพวกยังไปเร่งเครื่องรถจักรยานยนต์ที่หน้าร้านขายเบหมี
ของผู้ตายแล้วขับย้อนกลับไปอีกฝั่งถนนหนึ่งนำระเบิดปึงปองขว้างปามาที่หน้าร้าน ๑ ลูก อีกทั้งยังได้ความ
จากนายศรัณย์ว่าในขณะที่อยู่บ้านนายพรศักดิ์ นายพรศักดิ์บอกกับพวกที่ไปรวมตัวกันว่าให้รอจำเลยที่ ๒
ก่อนเพราะจะให้จำเลยที่ ๒ ช่วยเคลียให้ก็แสดงว่าก่อนหน้านั้นนายพรศักดิ์และจำเลยที่ ๒ มีการนัดหมายกัน

ไว้แล้วว่าจะเดินทางไปหาโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ นายธนกรเบิกความว่า เมื่อขับรถจักรยานยนต์ไปจอดริมถนนที่เกิดเหตุเห็นจำเลยที่ ๒ ลงจากรถจักรยานยนต์ชักอาวุธปืนออกจากเอวเดินไปที่ฟุตบอล สอดคล้องกับคำเบิกความของนายจุมพลว่าเมื่อกลุ่มวัยรุ่นขับรถจักรยานยนต์ย้อนศรมาจอดริมถนนบริเวณเสาไฟฟ้า เห็นชายวัยรุ่นคนที่สวมเสื้อแจกเกตสีเทาแสดงท่าชักอาวุธปืนออกจากเอว พยานบอกผู้ตายว่ากลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวมีอาวุธปืนแล้วแยกตัวกลับบ้าน เมื่อเดินไปได้ประมาณ ๒๐ เมตร ได้ยินเสียงปืนดัง ๒ นัดจากพฤติกรรมของจำเลยที่ ๒ เช่นนี้บ่งชี้ให้เห็นว่าจำเลยที่ ๒ กับพวกเดินทางมาที่บ้านของโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ เพื่อจุดประสงค์ต้องการแก้แค้นให้นายพรศักดิ์มากกว่าที่จะมาเจรจาตกลงปัญหาอันซึ่งในสถานการณ์เช่นนั้นโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ย่อมจะต้องตื่นตัวระวังสังเกตการกระทำของจำเลยที่ ๒ กับพวกตามปกติวิสัย โจทก์ร่วมที่ ๑ เบิกความว่าเมื่อจำเลยทั้งสองกับพวกมาจอดรถจักรยานยนต์ที่ริมฟุตบอล โจทก์ร่วมที่ ๑ กับพวกเข้าไปหลบในบ้านและแอบมองดูเหตุการณ์ทางช่องกระจกประตู เห็นจำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนพกแก๊สออกโตเมติกสีเงิน ออกจากเอวและยิงเข้ามาในบ้าน ๒ นัด กระสุนปืน นัดแรกถูกประตูบ้าน ด้านล่างส่วนอีกนัดหนึ่งถูกผนังปูนบริเวณขอบประตูด้านขวาระหว่างนั้น ผู้ตายเดินมาที่บ้านก็ถูกจำเลยที่ ๒ ใช้อาวุธปืนยิงไปที่ผู้ตาย ๑ นัด จนผู้ตายล้มลงกับพื้น สอดคล้องเชื่อมโยงกับคำยืนยันของโจทก์ร่วมที่ ๒ ว่า

เมื่อเห็นจำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนออกจากเอว โจทก์ร่วมที่ ๒ รู้สึกตกใจกลัวจึงวิ่งหลบหนีเข้าไปบ้าน เมื่อโจทก์ร่วมที่ ๑ วิ่งตามเข้าไปและปิดประตูบ้านเสร็จ จำเลยที่ ๒ ก็ยิงอาวุธปืนเข้ามาในบ้านทันที ๒ นัด สักครู่มีเสียงปืนดังขึ้นอีก ๑ นัด เมื่อสิ้นเสียงปืนนัดที่ ๓ ได้ยินเสียง โจทก์ร่วมที่ ๑ ตะโกนว่า “แม่” จึงพากันวิ่งออกไปดูพบว่าผู้ตายถูกยิงที่บริเวณศีรษะ เมื่อไม่ปรากฏว่า โจทก์ร่วมที่ ๑ และ ที่ ๒ กับจำเลยที่ ๒ มีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อนจึงไม่มีมูลเหตุชักจูงใจให้โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ ต้องกลั่นแกล้งปืนแต่งเรื่องราวใส่ร้ายปรักปรำจำเลยที่ ๒ ให้ต้องรับโทษ ขณะเกิดเหตุแม้จะเป็นเวลากลางคืนแต่จำเลยที่ ๒ เป็นบุคคลที่โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ เคยเห็นหน้ามาก่อนเนื่องจากเคยมาซื้อบะหมี่ที่ร้านของผู้ตาย ทั้งยังได้ความว่าบริเวณที่เกิดเหตุมีแสงไฟนีออนขนาด ๒๐ วัตต์ ที่หน้าบ้าน ๑ หลอด ขนาด ๔๐ วัตต์ ที่ร้านบะหมี่ ๔ หลอด และนอกจากนี้ยังมีแสงไฟจากเสาไฟฟ้าสาธารณะซึ่งติดตั้งไว้ที่เกาะกลางถนนส่องสว่างพอที่ทำให้โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ มองเห็นเหตุการณ์และจำเลยที่ ๒ ได้ว่าเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนยิงเข้ามาในบ้าน ที่เกิดเหตุและยิงผู้ตาย และที่จำเลยที่ ๒ นำสืบต่อสู้อย่างเหตุป้องกันว่ามีชายวัยรุ่นที่อยู่ในบ้านที่เกิดเหตุถืออาวุธมีดจะเดินเข้ามาหา จำเลยที่ ๒ เปิดขายเสื้อเพื่อแสดง ให้เห็นว่าตนมีอาวุธปืน เมื่อชายวัยรุ่นคนดังกล่าวหลบเข้าไปข้างบ้านได้ยินโจทก์ร่วมที่ ๑ ตะโกนบอกคนในบ้านว่าให้ส่งอาวุธปืนมาให้จากนั้นโจทก์ร่วมที่ ๑ ออกมา

๒๐

ยื่นตรงประตูใช้อารูสปืนยิงมาทางจำเลยที่ ๒ จำนวน ๒ นัดแต่กระสุนปืน ไม่ลั่นจึงหันปากกระบอกปืนยิงไปทางนายพรศักดิ์ ๓ นัด จำเลยที่ ๒ กลับไปที่รถจักรยานยนต์และสตาร์ทเครื่องยนต์เพื่อจะเดินทางกลับจำเลยที่ ๑ ก็เข้ามาซ้กอารูสปืนออกจากเอวจำเลยที่ ๒ ยิ่งเข้าไปยังบ้านที่เกิดเหตุ ๒ นัดและยิงซ้ำอีก ๑ นัดเห็นว่า อารูสปืนที่ใช้ก่อเหตุเป็นอารูสปืนชนิดกึ่งออโตแมติกซึ่งเป็นอารูสปืนที่มีกลไก ซับซ้อน หากผู้ใช้มิได้ศึกษาเรียนรู้วิธีการใช้งานเสียก่อนก็เป็นการยากที่จะใช้อารูสปืนชนิดนี้เป็น จำเลยที่ ๑ ถูกจำคุกตั้งแต่ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ และเพิ่งจะพ้นโทษมาในวันเกิดเหตุย่อมไม่คุ้นเคยกับอารูสปืนกระบอกดังกล่าวแล้วยังได้ความว่าจำเลยที่ ๒ เห็นบอารูสปืนไว้ที่เอวโดยมีเสื้อแจกเกตสวมคลุมทับไว้ การที่จำเลยที่ ๑ จะมาซ้กอารูสปืนออกไปจากเอวจึงเป็นไปได้โดยไม่ง่ายนัก แม้นายนันทพยานโจทก์และ โจทก์ร่วมทั้งสามจะเบิกความสอดรับว่าเมื่อคนในบ้านแ้มประตูไพล่มือใช้อารูสปืนยิงมาทางกลุ่มของพยาน ๓ นัด แต่กระสุนปืนไม่ลั่นจากนั้นมิเสียงปืนดัง ๒ นัด จำเลยที่ ๒ ลงจากรถจักรยานยนต์เดินไปที่ฟุตบอลซ้กอารูสปืนออกจากเอวแต่จำเลยที่ ๑ เข้าไปคว้าอารูสปืนจากมือจำเลยที่ ๒ กระซากลุกเลื่อนแล้วยิ่งเข้าไปในบ้านผู้เสียหาย ๓ นาทีก็ขัดแย้งกับบันทึกคำให้การ ตามเอกสารหมาย จ.๒๗ ที่นายนันทไปให้การต่อพนักงานสอบสวนภายหลังเกิดเหตุเพียง ๓ วัน และบันทึกคำให้การดังกล่าวยังได้กระทำต่อหน้านักจิตวิทยาและพนักงานอัยการซึ่ง

๒๑

ไม่มีส่วนได้เสียกับฝ่ายใดจึงเชื่อได้ว่านายณภัตให้การต่อพนักงานสอบสวนไปตามความสัตย์จริงโดยมิได้
บิดเบือนข้อเท็จจริงให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ ๒ เมื่อพิจารณาบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๒๗ นายณภัต
ให้การยืนยันว่าเห็นจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ใช้อาวุธปืนขนาด ๙ มม. สีเงิน ยิงสวนเข้าไปในบ้านหลังร้านบะหมี่ ๓
ถึง ๔ นัด แม้คำให้การดังกล่าวจะเป็นพยานบอกเล่าแต่ก็เป็นคำบอกเล่าที่มีเหตุมีผลเป็นที่น่าเชื่อถือจึงนำมา
รับฟังประกอบเชื่อมโยงพยานหลักฐานอื่นของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยที่ ๒
ได้ พยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามที่น่าสืบเมื่อรับฟังประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์และ
โจทก์ร่วมทั้งสามตลอดพฤติการณ์แห่งคดีแล้วมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าในวัน เวลา และ
สถานที่ที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ เป็นคนร้ายฆ่าผู้ตายและพยายามฆ่าโจทก์ร่วมที่ ๑
และที่ ๒ ตามฟ้องและรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒ ร่วมกันกับพวกมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยมิได้รับ
ใบอนุญาต ร่วมกันพาอาวุธปืนไปในหมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยมิได้รับใบอนุญาตและร่วมกันยิงปืนซึ่งใช้
ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชนจึงต้องมีความผิด ฐานเป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ ๑
ด้วย พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๒ ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามได้ อย่างไรก็ตาม
ตามแม้โจทก์จะบรรยายฟ้องให้เห็นถึงการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสองต่อโจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๒ และผู้ตาย

โดยแยกมาเป็น ข้อ ๑. ค และ ข้อ ๑. ง แต่เมื่อพิจารณาแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุและรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.๑๗ และ จ.๓๙ พบว่าจุดที่ผู้ตายนอนเสียชีวิตอยู่ในทิศทางห่างจากจุดที่ผู้ตายยืนคุยกับนายจุมพลย้อนไปทางบ้านที่เกิดเหตุและห่างจาก จุดที่พบหัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนของกลางประมาณ ๑๐ เมตรเศษโดยไม่ปรากฏมีหลักฐานหรือพฤติการณ์ใดแสดงให้เห็นว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงโดยประสงฆ์ให้เกิดผลแก่โจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๒ และผู้ตายคนละคราวกันก็อาจเป็นไปได้ว่าเมื่อผู้ตายเห็นเหตุการณ์ไม่ปกติเกิดขึ้นได้เดินกลับไปที่บ้านและเข้ามาอยู่ในวิถีกระสุนปืนขณะที่จำเลยทั้งสองร่วมกันเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุพอดี จึงต้องถือว่าจำเลยทั้งสองกระทำต่อโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ และผู้ตายในวาระเดียวกันและต่อเนื่องกันอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดต่อโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ และผู้ตายโดยไตร่ตรอง ไว้ก่อนไว้ก่อนหรือไม่ เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยทั้งสอง กับโจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๒ และผู้ตายไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองบาดหมางถึงขนาดต้องคิดวางแผนฆ่าโจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๒ และผู้ตาย นายธนกร นายศรัณย์ นายธนพล นายอนาวิน นายนันทันต์และนายพัชรพลเบิกความว่า วันเกิดเหตุเมื่อจำเลยทั้งสองเดินทางมาถึงบ้านนายพรศักดิ์ นายพรศักดิ์ได้เล่าเหตุการณ์ที่มีเรื่องชกต่อยกับบุตรชายเจ้าของร้านขายเบะหมี่

๒๓

ให้จำเลยที่ ๒ ฟัง จำเลยที่ ๒ บอกว่าจะไปพูดคุยให้และชักชวนกันขับรถจักรยานยนต์ย้อนศรไปยังที่
เกิดเหตุ เมื่อเดินทางไปถึงพบโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ นั่งที่โต๊ะหินอ่อนหน้าบ้านส่วนผู้ตายยื่นคุยตรงบริเวณ
สถานีบริการน้ำมัน หากจำเลยทั้งสองได้มีการไตร่ตรองไว้ก่อนเพื่อจะใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒
และผู้ตายก็สามารถยิงได้โดยทันที ไม่จำเป็นต้องเรียกโจทก์ร่วมที่ ๑ ให้ออกมาพูดคุยกัน การที่จำเลย ทั้งสอง
ร่วมกันยิงปืนเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุก็อาจเป็นไปได้ว่าจำเลยทั้งสองเห็นบุคคลในบ้านมีอาวุธจึงใช้อาวุธปืนที่
พกติดตัวมาด้วยยิงเข้าไปในทันทีทันใด พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามยังไม่พอฟัง ว่าจำเลยทั้ง
สองกระทำความผิดต่อโจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๒ และผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน อนึ่ง ในระหว่างพิจารณาได้มี
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๖ ยกเลิกอัตราโทษใน
มาตรา ๓๗๑ และมาตรา ๓๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่
แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลยทั้งสอง จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยทั้งสอง
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ หัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนของกลางเป็นทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสอง
ใช้ในการกระทำความผิดจึงต้องริบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๑) ส่วนอาวุธปืนพกอัตโนมัติ
ของกระสุนปืน รถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน นคร นครปฐม ๘๐๐ รถยนต์หมายเลขทะเบียน กม ๕๒๑๘

ระยอง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อซัมซุง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๖๔๘ ๕๖๓๔ เสือยืดคอกกลมแขนสั้นสีฟ้า และ
กางเกงสีน้ำเงินที่พนักงานสอบสวนยึดเป็นของกลางด้วยนั้น โจทก์มิได้ขอให้รับฟังไม่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานได้
จัดการอย่างไรกับของกลางดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้คืนแก่เจ้าของ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา ๔๙, ๑๘๖ (๙)

พิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘,
๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๐, ๓๗๑ (เดิม), ๓๗๖ (เดิม) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคสาม, ๗๒ ทวิ วรรคสอง
ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน
ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น
ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น และฐานร่วมกันยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช่เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมชน
เป็นกรรมเดียวกันผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก
ที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละตลอดชีวิต ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน เครื่องกระสุน
ปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ ๖ เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในหมู่บ้านหรือ

หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และโดยไม่มีเหตุสมควรเป็นกรณีเดียวผิดต่อกฎหมายหลาย
บทลงโทษลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๖ เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ ๑ หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๙๒ ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนฯเป็นจำคุก ๘ เดือนฐานร่วมกันพาอาวุธปืนฯเป็นจำคุก ๘ เดือน
ส่วนข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่นเมื่อศาลพิพากษาจำคุกจำเลยที่ ๑ ตลอดชีวิตจึงไม่อาจเพิ่มโทษได้ แม้จำเลยที่ ๑
ให้การรับสารภาพแต่ในการนำสืบพยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสาม จำเลยที่ ๑ ยังคงชักค้ำพยานโจทก์ปกติ
เช่นเดียวกับคดีให้การปฏิเสธ และยังนำสืบพยานเบี่ยงบ่ายทำนองเป็นการกระทำเพื่อป้องกันอันเป็นเหตุที่จะ
ไม่ต้องรับผิดซึ่งพอเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดีอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสาม
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบมาตรา ๕๓ คงจำคุกจำเลยที่ ๑ ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ๓๓ ปี ๔
เดือน ฐานร่วมกัน มีอาวุธปืนจำคุก ๔ เดือน ๔๐ วัน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนจำคุก ๔ เดือน ๔๐ วัน
รวมจำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๓๓ ปี ๑๒ เดือน ๘๐ วัน ส่วนจำเลยที่ ๒ เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคง
ลงโทษจำคุกไว้ตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๓) ริบหัวกระสุนปืนและปลอก
กระสุนปืนของกลาง กักให้คืนอาวุธปืนพกอัตโนมัติ ของกระสุนปืน รถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน ขนร

๒๖

นครปฐม ๘๐๐ รถยนต์หมายเลขทะเบียน กม ๕๒๑๘ ระยอง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อซัมซุง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖

๑๖๔๘ ๕๖๓๔ เสื้อยืดคอกลมแขนสั้นสีฟ้าและกางเกงสีน้ำเงินของกลางแก่เจ้าของ ข้อหาและคำขออื่น

นอกจากนี้ให้ยก./

นายศักดิ์ดา ไพโรจน์

นายอุเทน บัวอ่อน